

Michal Šiška | Facebook

[v6.facebook.com/michal.siska2000/posts/pfbid0w13Xyv1QZD9oE6Tn5HTEaXP33EauDTrhzD1wPCFCcvsg1MtHAA6mtUDBBBfzm2cvl](https://www.facebook.com/michal.siska2000/posts/pfbid0w13Xyv1QZD9oE6Tn5HTEaXP33EauDTrhzD1wPCFCcvsg1MtHAA6mtUDBBBfzm2cvl)

Michal Šiška

[dsrtpSoeon1 l20966l3g2.v723a921řm2íafah5i1:z40mfcáum91 2 2mf](#)

.

Sdíleno s: Veřejný

Stáňa Procházková

[dsrtpSoeon1nl20996l3g.c7 3a921sm1iafah5i10r42mfcoum91p2e9m](#)

f · 🌐

Na začátku školního roku stála třídní učitelka šesté třídy před svými bývalými páťáky. Přejela všechny děti pohledem a řekla, že je má všechny stejně ráda a ráda je vidí. Byla to velká lež, neboť v jedné z předních lavic seděl schoulený chlapec, kterého učitelka ráda neměla. Seznámila se s ním, stejně jako se všemi svými žáky, v loňském školním roce. Hned tehdy si všimla, že si nehraje se spolužáky, má špinavé oblečení a je cítit, jako by se dávno nemyl. V průběhu času byl vztah učitelky k tomuto žákovi čím dál horší a a došlo to až tak daleko, že by nejraději všechny jeho práce přeškrtnala červenou tužkou a napsala mu pětky.

Jednou zástupce ředitele školy požádal o rozbor posudků všech žáků od počátku jejich školní docházky. Učitelka si spis tohoto neoblíbeného žáka nechala až na konec. A když konečně došla až k němu a chtě nechtě začala číst posudky na něj, byla ohromena.

Učitelka, která chlapce vedla v první třídě, napsala : „Je to překrásné dítě se zářivým úsměvem. Domácí úkoly dělá přesně a čistě. Být s ním pohromadě je prostě radost.“

Ve druhé třídě o něm učitelka psala: „Vynikající žák, kterého si váží jeho kamarádi, má však problémy v rodině: matka trpí nevléčitelnou nemocí a jeho domácí život je nejspíš prostě boj se smrtí.“

Učitelka ve třetí třídě uváděla : „Smrt matky na chlapce velmi silně dolehla. Snaží se ze všech sil, otec však o něj nejeví žádný zájem a pokud nedojde k nějaké změně, odrazí se jeho život brzy i na učení.“

Ve čtvrté třídě psala učitelka: „Chlapec neplní své povinnosti, o učení nemá zájem, nemá prakticky žádné kamarády, často usíná přímo ve třídě.“

Když učitelka posudky dočetla, velmi se sama před sebou zastyděla. Cítila se ještě hůře, když jí k Vánocům donesly všechny děti dárky zabalené do lesklého dárkového papíru se stužkami. Dárek od jejího neoblíbeného žáka byl zabalen do silného hnědého papíru. Některé děti se začaly smát, když učitelka z toho zchumlaného balíčku vyndala náramek, ve kterém chyběly některé kamínky a lahvičku parfému plnou jenom do čtvrtiny. Učitelka však zarazila smích ve třídě, když vykřikla: „To je ale krásný náramek!“ Otevřela lahvičku s parfémem a několik kapek si stříkla na zápěstí. V ten den se chlapec po vyučování zdržel ve třídě, přišel k učitelce a řekl jí: „Dneska voníte, jako voněla moje maminka“ Po jeho odchodu učitelka dlouho plakala.

Po nějaké době se začal neoblíbený žák vracet k životu. Koncem školního roku už patřil k nejlepším.

Po roce, když už pracovala s jinými dětmi, našla pode dveřmi třídy psaníčko, kde jí tento žák psal, že byla nejlepší učitelkou, která ho kdy učila.

Uběhlo dalších pět let, než dostala od svého bývalého žáka další dopis. Psal jí, že dokončil střední školu jako třetí nejlepší žák třídy a že ona je stále ještě nejlepší učitelka, kterou v životě poznal.

Po dalších čtyřech letech dostala učitelka dopis, kde jí její žák psal, že přes všechny těžkosti už brzo dokončí universitu s nejlepším hodnocením a znovu potvrdil, že až dosud právě ona je tou nejlepší učitelkou jeho života.

Za čtyři roky na to dorazil další dopis. Tentokrát jí bývalý žák psal, že když dokončil univerzitu, rozhodl se ještě zvýšit úroveň svého vzdělání. Před jeho jménem stál tentokrát titul „doktor“. Také v tomto dopise jí psal, že je nejlepší učitelkou, kterou v životě měl.

Čas plynul. V jednom dopise jí napsal, že se seznámil s dívkou, s níž se chce oženit. Jeho otec zemřel před dvěma roky a on by se rád zeptal, jestli by na jeho svatbě přijala místo, které obvykle patří ženichově matce. Učitelka samozřejmě souhlasila. Ve svatební den svého žáka si učitelka vzala onen náramek s chybějícími kamínky a koupila si parfém, který nešťastnému chlapci připomínal maminku. Přivítali se, objali, a mladý muž ucítil známou vůni. „Děkuji vám, že jste mi věřila, děkuji, že jste mi dala znát, že mě někdo potřebuje, že něco znamenám, že jste mě naučila uvěřit ve své síly a rozlišovat dobré od špatného“.

Učitelka mu se slzami v očích odpověděla: „Mýlíš se, to ty jsi mě všemu naučil. Dokud jsem se s tebou neseznámila, neuměla jsem vůbec učit“.